

ارزیابی ملاحظات اجرایی مسیر خط ۳ مترو تهران با توجه به خصوصیات مهندسی زمین

محمد بشیر گنبدی^۱، سمهیه جلیلی^{۲*}

^۱- استادیار دانشکده علوم زمین، دانشگاه دامغان

^۲- دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی مهندسی، دانشگاه دامغان

E-mail: Somayejalili@yahoo.com

چکیده

مطالعات ژئوتکنیک و خصوصیات مهندسی زمین از عوامل مهم در تعیین نوع و شکل و هزینه ساخت تونل می‌باشد و این در حالی است که مسیر، نوع، طراحی و ساخت تونل کاملاً به شرایط زمین شناسی و ژئوتکنیکی وابسته است. از آنجایی که برای حفر تونل اولین اقدام بررسی زمین‌شناسی و وضعیت تحت‌الارضی منطقه‌ای است که تونل در آن حفر خواهد شد و همچنین انتخاب روش حفاری نیز به این موضوع وابسته است، در این تحقیق سعی بر ارتباط مطالعات زمین‌شناسی مهندسی و روش‌های حفر تونل در شرایط مختلف شده و زمین‌شناسی مهندسی آبرفت شهر تهران که مسیر تونل خط ۳ مترو در آن حفر شده، بررسی شده است. بررسی‌های انجام شده در مسیر مورد بررسی نشان داد که مطابق طبقه بندی یونیفاپايد، آبرفت میزان فضاهای زیر زمینی، از نوع SC-GM و GC-GM بوده و به عبارتی در رده خاک‌های درشت دانه قرار دارند. با توجه به وجود مصالح درشت‌دانه متراکم و نیز شرایط محیطی چیدمان شهری، حفر تونل باید به صورت ماشینی انجام پذیرد. در ادامه روش‌های مختلف حفاری و همچنین نگهداری این تونل ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: خصوصیات مهندسی زمین، مصالح درشت‌دانه، روش‌های حفر تونل، نگهداری تونل

۱- مقدمه

محدوده مورد مطالعه، مسیر توسعه شمالی خط ۳ مترو تهران، در حد فاصل تقاطع خیابان شریعتی و بهشتی تا بلوار قائم در بزرگراه لشگرک (ازگل)، شامل تونل و ایستگاه‌های مربوطه می‌باشد. بخشی از مسیر که موضوع این مطالعه می‌باشد در برگیرنده مطالعات قسمت ابتدایی اولویت دوم در امتداد بزرگراه صیاد شیرازی، حدفاصل تقاطع مغان تا اتوبان بابایی می‌باشد. این بخش شامل حدود ۱ کیلومتر از مسیر تونل مترو بعد از ایستگاه ۳ است. در این پژوهش سعی شده است با استفاده از خصوصیات زمین شناسی مهندسی خاک‌های مسیر خط ۳ مترو، روش حفاری و نگهداری مناسب جهت حفر تونل های مسیر مورد مطالعه، انتخاب شود. مشخصات ژئوتکنیکی خاک نظری دانه بندی، خاصیت خمیری، قابلیت فشردگی، و مقاومت برشی با استفاده از آزمایش‌های آزمایشگاهی قابل تعیین است (شاپور طاحونی، ۱۳۷۰).